

Το όνομα φέρνει στον νου καταστάσεις παραμυθένιες. Το τσιχλόδεντρο! Όπως για παράδειγμα, υπήρχαν μια φορά κι έναν καιρό, παλάτια με τοίχους από σοκολάτα κι άλλα ζαχαρωτά, βάτραχοι που μιλούσαν μ' ανθρώπινη λαλιά, ή άλλοι, που περίμεναν ένα φιλι από μια βασιλοπούλα για να μεταμορφωθούν σε ανθρώπους, ή κάπως έτσι. Στη σημερινή εποχή ένα τσιχλόδεντρο ισοδυναμεί με κάτι τόσο εξωπραγματικό, όπως ποντίκια που κάνουν skate – board στο ολυμπιακό στάδιο ή κατσαρίδες- hacker με laptop ανά χείρας. Παρ' όλα αυτά το τσιχλόδεντρο υπάρχει. Μένει ξεχασμένο σε μια γωνία της πλατείας, της πόλης του, χωρίς η παρουσία του να ενοχλεί τους περαστικούς. Κανείς δεν το προσέχει πια. Είναι άξιο απορίας.

[Ανοιγμα του κειμένου σε μορφή .pdf - 96.91 Kb](#)